

udftedes offentlig Dpfordring til Tobaksdyrkerne om at melde fig, hvorved tillige faftfætted de nærmere Regler for deres Forpligtelfe, for Bedømmelfen af og Statens Overtagelfe af Avlen. I Auguff og September indfendes Anmeldelferne, og i November fammentræder en Kommiſſion for at tage Beftemmelfe om Tilladelfernes Meddelelſe. Denne Kommiſſions Beftlutninger kunne indanfes for Statsraadet. Tilladelferne meddeles i Reglen kun for ſammenhængende Arealer af mindff 20 Acres (15 dff. Edr. Land). I hvert Arrondissement er der et Indløsningsmagafin med en Forvalter, en Embedsmand, fom fører Kontrol med Plantagerne, og et talrigt Dpfynsperfonale, fom i Udplantningens og Høffens Tid midlertidig forffærkes. Der føres Dpfyn med den hele Bedrift: med Saaningen og Plantningen, at denne fler fyldeffjørende, at Planterne ffaa regelret i tilbørlig Afffand fra hinanden m. m., og med at Dyrkning kun finder Sted paa det Jordffykke, der har Tilladelfe dertil, hvorhos de enkelte Planter tælles. Senere paaſes det, at Froffætningen ødelægges, undtagen paa de Planter, der ere beffemte for faadan, at mislyffede Planter erffattes af andre, at mislyffede Blade og Stængler afbrækkes, og de enkelte Blade tælles. Ethvert Uheld, der formindffker Antallet af Blade og Planter, ffal anmeldes. I Torrelotalerne underfføges det, om Tobaken er undergaaet den rette Behandling, og en foreløbig Veftning finder Sted. I Indløsningsmagafinerne tælles og veies Bladene endeligt, og Afregning fler.

All avlet Tobak, fom ikke udføres af Landet, ffal afleveres til Regjeringen, ogffaa de beffadigede Blade og Stængler. Prifen, der faftfætted af Regjeringen efter Regelprøver, ffal i Almindelighed faftfætted faaledes, at det er mere lønnende at dyrke Tobak end Hvede.

Fabrikation af Tobak af hvilkensomhelff Beffaffenhed ligefom af Tobaksfurrogater er forbudt, og denne Fabrikation er Regjeringen ſelv forbeholdt. Enhver Pakke eller dff. med Tobak, der udgaar fra Fabrikken, er bl. A. forffynet med Paategning om, hvad Detailprifen udgjør. I Reglen har hver Fabrik ffit Afffætningsdffrift og fine Forhandlere, der ere Beffillingsmænd og fom faadanne aflægge Regn-

ffab og ffille Kaution. Diſſe Forhandlere ffølge atter Tobaken til Detailhandlernes for ffamme Pris, hvorfor den er tilffreven deres Konti, og Forffjellen mellem denne Pris og Udgifterne ved Ethvervelſen af Raatobaken, Fabrikationen og Transporten er faaledes Statens Gevinff.

Detailffterne maa hver Aften gjøre Regnffab for, hvad de have ffolgt. Deres Prifer faftffætter Regjeringen faaledes, at de have en Fordel af viſſe Procent.

Endnu ffal tilfføies, at Dyrkning af indenlandff Tobak er forbudt i England.

Enhver af de nævnte Former for Væffatningen har fine Fortrin og fine Mangler, og Spørgffmaalet om, hvilken der retteff vælges i et Land, maa væffentlig bero paa det Diemed, der tilffigtes med Skattens Indførelſe, og fom atter betinges af det Omfang, i hvilket Tobaksdyrkingen drives eller efter de klimatifffe og andre Forhold henffigtsmæssigt vil kunne finde Sted. Har man udeluffende for Die at ffaffe Statffaffen en ffor Indtægt, er ingen af de nævnte Former ifffand til i den Grad at naa Maalet fom Monopolet, hvad Erfaringen fra Frankrig ffart nok viſer. Men dette System har den Mifflyghed, at det ffaa at ffige dreber al Privatvirffomhed paa dette Omraade. Væffatningen af Fabrikationen og Handelen lader vel til en viſ Grad den private Virffomhed ffri, men omgiver den paa mangffoldige Maader med faamange Indffkrænkninger og Kontrolbeffemmelſer, at den dog i høi Grad hæmmes, hvortil kommer, at den vidtlofftige Kontrol, der maa føres, medffører Udgifter, fom ofte ikke ffaa i ret Forhold til den Indtægt, Væffatningen giver. Væffatningen af ffelve Dyrkingen lader den private Virffomhed fuldkommen ffrie Hænder, men den er heller ikke ifffand til at forfflaffe en blot tilnærmelfesvis ffaa ffor Indtægt fom de 2 andre Former.

Efter hvad der ovenfor er yttiet om Henffigten med her i Landet at lægge en Afgift paa den indenlandffke Tobak og efter den Maade, hvorpaa Omffætnings- og Tilvirffnings-